

ת"פ 42872/05/14 - מדינת ישראל נגד אמיר עבד אל גני, יוסף עבד אל גני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 ינואר 2015

ת"פ 42872-05-14 מדינת ישראל נ' עבד אל גני ואח'
ת"פ 42856-05-14

בפני כב' השופט דוד רוזן
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
1. אמיר עבד אל גני
2. יוסף עבד אל גני

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד אפרת שדה

ב"כ הנאשמים, עו"ד רינת פרידמן

הנאשמים - התייצבו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

שני הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון. נאשם 1 הורשע, כאמור על-פי הודאתו, בעבירות לפי סעי' 499(א)(1), סעי' 335 יחד עם סעי' 333(א)(1)(2) וסעי' 186 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. נאשם 2 הורשע בעבירה לפי סעי' 499(א)(1) ועבירה לפי סעי' 382(א) לחוק העונשין.

פרקליטיהם המלומדים טענו כל אחד בשלו, התובעת הסבירה מכלול השיקולים שהובילו את המדינה להגיע להסדר הטיעון, ומנגד עתרה הסנגורית הנכבדת להקל עוד בענישה שהוצעה על-ידי ב"כ המאשימה.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 מגולל נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי, ולעניין הערכת מסוכנותו צוין על-ידי קצינת המבחן למבוגרים, הגב' פיינשטיין, כי נשקפת רמת סיכון גבוהה לשימוש חוזר באלימות, במידה ותבוצע העבירה חומרת תוצאותיה עשויה להיות גבוהה גם כן. קצינת המבחן ציינה כי ניכרים קשייו של נאשם 1 לווסת את דחפיו, חוסר

עמוד 1

שיתוף הפעולה שלו במהלך הטיפול, זמן מעצר הבית, וסירובו לפנות לטיפול בעיתוי הנוכחי. שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר בפועל, תוך בחינת אורך התקופה. זאת, נוכח היותו אב לבן פעוט ולאור מצבו הכלכלי הקשה שמשפחתו נתונה בו, חובות כבדים לגורמים עברייניים.

חשוב להדגיש, מדובר בענישה מתונה ולא מעט מקלה עם כל אחד מהנאשמים. יחד עם זאת, לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי העונשים המוצעים על-ידי ב"כ הצדדים נכללים בגדרות שהותוו על-ידי בית-המשפט העליון בהלכה הפסוקה.

גם משמדובר בהסדר טיעון, שומה עלי לבחון העונש הראוי על-פי שיקולים הענישה שהותוו בתיקון 113 לחוק העונשין.

הערך המוגן בעבירות בהן הואשמו והורשעו הנאשמים הינו שמירת חיי אדם, גופו של אדם, ערך החיים ואפשרות לחיות חיים בטוחים ושלווים. ערך זה הופר בצורה בוטה בענייננו. נאשם 1 עשה שימוש בסכין משדקר את המתלונן בשל סכסוך לאו סכסוך, למעשה עבור לא כלום, תקף אותו יחד עם נאשם 2 ופגע בו וגרם לו הפציעה המפורטת במסמך הרפואי שהוגש על-ידי הסנגורית, מסמך רפואי שיצא מלפני המרכז הרפואי "וולפסון" ביום האירוע, 13.05.14.

הפסיקה הנוהגת: ע"פ 6636/09, בית-המשפט המחוזי גזר עונש של 4 שנות מאסר, מדובר במערער שעברו נקי, אורח חיו נורמטיבי, אב לפעוט, שירות בצה"ל וחרטה כנה. בית-המשפט העליון (מפי כב' השופט אדמונד לוי) ציין כי נוכח גל האלימות השוטף את החברה בישראל, ראוי לדחות הערעור. כך נפסק.

ע"פ 5089/12, קבע בית-המשפט העליון לאחר דיון על מערער שעברו נקי ואשר הביע חרטה על מעשיו, מדובר במעשה רגעי הגובל בטרור או בהתנהגות בלתי נשלטת, בית-המשפט העליון הקל בעונש וגזר על המערער עונש של 50 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ע"פ 203713/13, הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל, גיל המערער, עברו נקי, גילו צעיר, אדם נורמטיבי אשר עבד לפרנסתו וניהל אורח חיים תקין. בית-המשפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 4124/13 גזר בית-המשפט המחוזי 24 חודשי מאסר במסגרת הסדר טיעון, דקירה ברגל שמאל שגרמה לחתך בירך, בית-המשפט העליון דחה הערעור ואישר העונש שנפסק על-ידי בית-המשפט המחוזי.

לאחר ששקלתי המבחנים הקבועים בתיקון 113 לחוק העונשין ושקלתי טיעוני ב"כ הצדדים הנכבדים, הנני קובע כי מתחם הענישה הראוי הינו בין שנתיים ל-6 שנים.

עברו של נאשם 1 מכביד משהו, מוצג **ת/1** משקף כלל הרשעותיו והעונשים שנגזרו לו. עברו של נאשם 2 נשקף במוצג **ת/2**.

בחנתי הפער בענישה בין נאשמים 1 ו-2.

עמוד 2

על-פי העובדות שהונחו בפניי על-ידי ב"כ הצדדים המלומדים, עניינו של נאשם 2 שונה בתכלית מעניינו של נאשם 1. נאשם 2 התלווה אך לנאשם 1, נאשם 2 נקלע למריבה שהתעצמה ונסתיימה כפי שנסתיימה, אבל כוונתו הייתה שונה והראיה, שנאשם 2 הורשע במסכת עבירות פליליות שונות, פחות חמורות מהעבירות בהן הורשע נאשם 1.

עברו הפלילי של נאשם 2 שונה מעברו הפלילי של נאשם 1, העבירה האחרונה שביצע נאשם 2 התבצעה בשנת 1995. מאז מקיים, ככל שידוע, אורח חיים נורמטיבי.

באלה הדברים, שקלתי השיקולים כולם ומצאתי לכבד הסדר הטיעון, שכאמור מקל עם כל אחד משני הנאשמים, ברם אינו סוטה באופן המחייב את בית-המשפט שלא לאמצו.

סוף דבר.

הנני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 45 חודשי מאסר, מתוכם 30 חודשים לריצוי בפועל, בניכוי תקופת מעצרו בתיק זה, מיום 13.05.14 עד יום 10.07.14. יתרת התקופה תרוצה על-ידי הנאשם באם יעבור עבירה של אלימות פיזית כלפי גוף אדם במשך 3 שנים.

נאשם 1 יתייצב ביום 09.03.15 עד השעה 12:00 במזכירות פלילית בית-משפט מחוזי ת"א.

ב. נאשם 1 יפצה את המתלונן בסכום של 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 01.05.15. ממועד זה יישא הסכום ריבית והצמדה כקבוע בחוק.

ג. מוטל קנס על נאשם 1, קנס סמלי נוכח מצבו הכלכלי הקשה, בסך 500 ₪. הקנס ישולם עד יום 01.05.15, ולא - ייאסר נאשם 1 לתקופה של 3 חודשים.

הנני גוזר על נאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשים לריצוי בפועל. יתרת התקופה תרוצה באם יעבור נאשם 2 עבירה של אלימות פיזית כלפי גוף אדם במשך 3 שנים.

הנאשם 2 יבצע את עונש המאסר בבית-אבות משען פיכמן, ברח' פיכמן 4, רמת-אביב, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות, בעבודות סיוע ואחזקה, תחת פיקוח שב"ס.

הנאשם 2 יחל את עונש עבודות השירות ביום 17.02.15 שעה 08:00. מודגש בפני הנאשם 2 כי באם לא יעמוד בתנאי המפקחים בבית-האבות או אנשי שב"ס האמונים על נושא עבודות שירות, יהיה עליו לרצות את עונש המאסר במייד בבית-הסוהר.

מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לממונה לעבודות השירות.

תנאי השחרור בהם שוחררו כל אחד משני הנאשמים יעמדו במלוא תוקפם עד סיום ריצוי עונש המאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ח טבת תשע"ה, 19/01/2015 במעמד הנוכחים.

דוד רוזן , שופט

הוקלד עלידיעופרקוצ'ינסקי